

Forslag som nøjagtig faldt sammen med det, vi nu have stillet, ikke blev lagt til Grund. Jeg mener derfor, at vi ikke skulle høre Bebrejdelser af Medlemmer af Reformpartiet, der tilhøre samme Fløj som det ærede Medlem for Ringkøbing, for at vort Forslag falder sammen med det, der var fremsat fra Venstres Side; men de Herre skulle netop takke os for, at vi have fremdraget Venstres principale Standpunkt, som de for 4 Aar siden i høj Grad beklagede ikke kunde hævdes. Naar det ærede Medlem for Ribe sagde, at vi særlig gjorde os til Talsmænd for Købstæderne og forsømte Landbruget, saa har jeg allerede svaret derpaa, men det er for øvrigt en Bebrejdelse, som ikke blot er rettet mod os Socialdemokrater, men tilige mod mange andre her i Salen, imod det ærede Medlem for Ringkøbing, som nu er Fører for Venstre, imod de ærede Medlemmer for Frederikshavn og Sorø og imod Tingets højttærede Formand, thi de have alle tidligere ved selvstændige Lovforslag eller paa anden Maade stillet sig paa det Standpunkt, som vi nu her indtage, at Godsejerne ikke skulde have Tienden fuldt kapitaliseret. Hvis altsaa det ærede Medlem for Ribe vil ud og tage en Debat op med os om dette Spørgsmaal, skal jeg være til Tjeneste. Jeg kommer saa med saa gode Mænd under Armen som det ærede Medlem for Ringkøbing og adskillige andre gode Mænd her i Salen, og jeg tror derfor, at den Debat vil blive let for os. Det ærede Medlem for Køge sagde, at selv om det Forslag, som Venstre tidligere havde fremsat, og det, som Socialdemokraterne have fremsat, have en formel Lighed, idet begge gaa ud paa at give det 18dobbelte i Erstatning, saa er der ingen reel Lighed imellem dem, thi Forholdene ere nu forskellige, idet Kapitelstaksterne den Gang vare saa høje, at Tiendetagerne dog vilde have faaet betydelig mere end efter Socialdemokratiets Ændringsforslag; men jeg vil dertil sige, at saa tager det ærede Medlem slet ikke Hensyn til de daværende Konjunkturer for Landbruget. Naar de daværende Tiendetagere vilde have faaet saa meget mere, saa er det, fordi Konjunkturerne vare saa meget bedre, fordi vi befandt os i en opadgaaende Periode, hvor Kornpriserne vare høje, og Landbruget var i høj Grad profitabelt, som Følge deraf var Tienden mere værd. Men kommer man til nedadgaaende Tider, saa daler ogsaa Tiendens Værdi. Hvad der har været mig om at gøre, er, at jeg har

villet paavise, at Princippet i Venstres Forslag fra den Tid og i vort er ganske det samme, og at Resultatet for saa vidt vil blive ens. Nu er der mindre gode Konjunkturer end den Gang og selvfølgelig vilde Tiendetagerne for saa vidt have faaet mere den Gang end nu. Dermed tror jeg i det væsentlige at have imødegaaet den Kritik, der er fremkommen fra de ærede Medlemmer for Ribe og Køge.

Det ærede Medlem for Køge sagde tilsidst, at det paa en Maade glædede ham, at Socialdemokraterne stillede sig paa Venstres gamle Standpunkt, idet vi derved skulde erkende, at Venstres gamle Standpunkt var bedre end Socialdemokraternes. Nej, det have vi ikke erkendt derved. Dermed have vi kun sagt, at Venstres gamle Standpunkt i dette Spørgsmaal var bedre end Venstres nuværende Standpunkt. Andet have vi ikke sagt. Der har været ikke saa faa Lejligheder, hvor vi have stillet os paa Venstres gamle Standpunkt, og der vil maaske komme mange flere Lejligheder, hvor vi ville staa paa Venstres gamle Standpunkt, selv naar Venstremænd forlade det. Det er ikke saa sjældent, at noget saadant finder Sted i Historien. Vi saa Bourgoisiet i 1848 kæmpe for den almindelige Valgret og siden blive bange for den, men saa stillede Arbejderne sig paa Bourgoisiets, paa Højres gamle Standpunkt, og jeg kan forsikre det ærede Medlem, at skulde den Tid komme, da Venstre forlader den almindelige Valgret for Statens eller for Kommunens Vedkommende, ville Arbejderne blive staaende, hvor de nu staa. Det er nu en Gang saaledes i Historien, at den ene Samfundsklasse arbejder sig op efter den anden, og at den, der først er kommen op, bliver tilbøjelig til at forlade sine gamle Idealer, men at de saa optages af den Klasse, der er nedenfor. Jeg tror ingenlunde, at det er et væsentligt Argument, der er fremsat mod vore Forslag, at Vejen ved dem bliver mindre fremkommelig, og jeg vil slutte mig til det, som det ærede Medlem for Køge sagde i 1894, at naar denne Sag skal op i Landstinget og for Alvor skal til Behandling der, skal man ikke paa Forhaand slaa af. Jeg ser noget i højeste Grad betænkeligt i, at det ærede Medlem for Køge her i Dag har staaet op og sagt: Godsejerne, Tiendetagerne faa netop efter vort Forslag, hvad der tilkommer dem. Jeg finder det i højeste Grad farligt for den fremtidige Behandling, thi det er klart, at det skulle nok Tiendetagerne i det andet Ting skrive